

?wi?tej Rodziny (C)

Tekst Ewangelii (?k 2,41-52): Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na ?wi?to Paschy. Gdy mia? lat dwana?cie, udali si? tam zwyczajem ?wi?tecznym. Kiedy wracali po sko?czonych uroczysto?ciach, zosta? Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauwa?yli Jego Rodzice. Przypuszczaj?c, ?e jest w towarzystwie p?tników, uszli dzie? drogi i szukali Go w?ród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znale?li, wrócili do Jerozolimy szukaj?c Go.

Dopiero po trzech dniach odnale?li Go w ?wi?tyni, gdzie siedzia? mi?dzy nauczycielami, przys?uchiwa? si? im i zadawa? pytania. Wszyscy za?, którzy Go s?uchali, byli zdumieni bystro?ci? Jego umys?u i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili si? bardzo, a Jego Matka rzek?a do Niego: «Synu, czemu? nam to uczyni?? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukali?my Ciebie». Lecz On im odpowiedzia?: «Czemu?cie Mnie szukali? Czy nie wiedzieli?cie, ?e powinienem by? w tym, co nale?y do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedzia?.

Potem poszed? z nimi i wróci? do Nazaretu; i by? im poddany. A Matka Jego chowa?a wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. Jezus za? czyni? post?py w m?dro?ci, w latach i w ?asce u Boga i u ludzi.

«Odnale?li Go w ?wi?tyni, gdzie siedzia? mi?dzy nauczycielami, (...) byli zdumieni bystro?ci? Jego umys?u»

**Rev. D. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Hiszpania)**

Dzisiaj rozważamy kontynuację Tajemnicy Wcielenia w wydarzeniach wstąpienia Syna Bożego do wspólnoty ludzkiej, rodzinnej i w wychowaniu Jezusa przez Józefa i Maryję. Zgodnie z tym, co głosi Ewangelia, «Jezus czyni postępy w mądrości, w latach i w miłości u Boga i u ludzi» (Łk 2,52).

Księga Syracha przypomina, że «Pan uczył ojca przez dzieci, a prawa matki nad synami utwierdził» (Syr 3,2). Jezus ma dwanaście lat i przejawia dobre wychowanie, jakie otrzymał w rodzinie z Nazaretu. Mądrość, jak bez wątpienia posiada Pan Jezus, jest dziełem Ducha Świętego, lecz jest to także skutek niezaprzeczalnej zdolności wychowania przez Józefa i Maryję. Troska Maryi i Józefa skupia się na roli wychowawczej i towarzyszeniu z miłością Jezusowi.

Nie potrzeba wielkich analiz, aby dostrzec dzisiaj, że bardziej niż kiedykolwiek rodzina powinna z mocą wypełniać wychowawczą misję, którą powierzył nam Bóg. Wychowując to znaczy wprowadzając w rzeczywistość i może to czyni tylko ten, kto ma prawdziwe poczucie rzeczywistości. Chrześcijańscy ojcowie i matki powinni wychowanie opierać na Chrystusie, który jest źródłem wszelkiej wiadomości i mądrości.

Trudno jest wypełnić deficyty wychowania przez dom. Wszystko to, czego nie nauczymy się w rodzinie, nie da się zdobyć poza domem lub jest to okupione wielkim trudem. Jezus żył i wzrastał w naturalnym środowisku rodziny z Nazaretu, w którym cnoty Józefa i Maryi wypełniały się na co dzień: duch służenia Bogu i ludziom, miłosierdzie, umiowanie dobrej pracy, troska jednych o drugich, delikatność, szacunek, strach przed grzechem... Dzieci potrzebują przykładu dla dobrego chrześcijańskiego rozwoju, potrzebują świadków, i jeśli są to rodzice, dzieci te są wyjątkowo obdarowane.

Dzisiaj koniecznie musimy szukać mądrości Chrystusa, by nieść ją do naszych rodzin. Starożytny pisarz Orygenes w komentarzu do dzisiejszej Ewangelii powiedział, że ten, kto szuka Chrystusa powinien to czynić nie przy okazji, niechętnie, jak czyni ci, którzy naprawdę nigdy Go nie spotkają. Trzeba Go szukać z «niepokojem», wielkim pragnieniem, takim jakie mieli Józef i Maryja.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

-

«Jakże pragniemy by odnowiło się w nas i umocniło umiowanie ciszy, tego wspaniałego i koniecznego przymiotu ducha. —Ciszo Nazaretu, naucz nas wewnętrznego skupienia i wejrzenia w siebie» (Więty Paweł VI)

-

«Pan w pokorze przyszedł na świat. Dorastał jak normalne dziecko, przeszedł próbę pracy, a nawet próbę krzyża. Na krzyżu zmartwychwstał. Pan uczy nas, że nie wszystko w życiu jest magiczne, że triumfalizm nie jest chrześcijański.» (Franciszek)

-

«Przez większość czasu swego życia Jezus dzielił sytuację ogromnej większości ludzi: było to codzienne życie bez widocznej wielkości, życie z pracy ręk, żydowskie życie religijne poddane Prawu Bożemu, życie we wspólnocie. O całym tym okresie zostało nam objawione, że Jezus był "poddany" swoim rodzicom oraz że "czynił postępy w mądrości, w latach i w asce u Boga i u ludzi" (Łk 2,51-52)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 531)